

PONÈNCIES

Sobre la tarifa d'accidents del treball

per Manuel Nogués, co-ponent

Des de que la Junta Directiva del SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA va honorar-nos, per a formar la ponència que té per objecte dictaminar les Tarifes d'honoraris mèdics per assistència a accidents del treball, vàrem comprendre les dificultats que sorgirien a la nostra gestió, per ésser els moments actuals de poca estabilitat econòmica i pel fet de que entre algunes seccions del nostre SINDICAT i algunes entitats a les quals afectava la nostra demanda, s'havia convingut en data recent, augments d'honoraris en contractes, que teníem obligació de respectar.

Demés, essent els designats per a integrar la ponència, metges que constantment intervenim en aqueixa classe d'accidents i que per la nostra constant relació amb les Companyies d'Assegurances, coneixem el moviment administratiu de les mateixes, ens era més difícil el poder redactar una tarifa acceptable el mateix per les Companyies Anònimes amb primes fixes, que per Companyies Mútues, les primes de les quals varien constantment.

Malgrat aqueixes dificultats, no dubtem pas en acceptar un càrrec tan honorós, sol·licitant el concurs indispensable de tots aquells companys que per llur especialització professional (oculistes, cirurgians, radiòlegs, massatgistes) podien il·lustrar-nos, havent aconseguit, després de nombroses reunions, poder redactar una tarifa amb criteri mèdic i a la qual queden incloses totes les lesions que els accidents del treball originen.

El fet d'haver donat llur conformitat les Seccions del nostre SINDICAT, és una prova que el nostre treball era ajustat a la realitat científica i al desig del millorament econòmic de la classe mèdica, ja que les atinades observacions que ens feren tres de les dites seccions, afectaven més aviat a la forma que al fons de la nostra obra.

Per la Junta Directiva del SINDICAT, es va remetre un exemplar de la nova tarifa, a cada una de les Companyies d'Assegurança, demanant-los llur acceptació en termini immediat. La majoria d'elles en van acusar rebut, disculpant-se, però, de no poder acceptar-la de moment per diferents motius, i en insistir la nostra Directiva que era un acord ferm del SINDICAT la seva implantació abans d'acabar-se l'any, les Companyies pertanyents al Comitè Jurídic d'Assegurança (que són les de major nombre d'"avaries") oferiren donar extenses explicacions de les causes que motivaven llur negativa, si entre la ponència que havia redactat les tarifes es nomenava una Comissió per entrevistar-se amb una altra que nomenaria d'esmentat Comitè, la qual

petició fou acceptada immediatament, essent designats els Drs. Seguí, Torres, Carreras, Birba i Nogués en representació del SINDICAT.

Durant les diferents sessions efectuades, ens va animar sempre el bon desig d'harmonitzar els nostres interessos amb els de les Companyies, sense pensar en abdicar en un sol extrem del que s'havia acordat entre la ponència que redactà la tarifa; però les raons exposades pels Srs. del Comitè Jurídic s'havien de tenir en compte, puix que el sol augment de 100 % assenyalat per l'accident de menor importància, en les Companyies que tenen anyalment cinc o sis mil lesionats d'aquesta classe, els augmentava el pressupost de despeses en 50. o 60,000 pessetes, sense que els fos possible augmentar les pólisses de llurs abonats en la deguda proporció, pel poc temps amb que comptaven per a implantar la nostra tarifa, sens que ens fos possible dubtar de la certesa d'aquestes xifres, puix que teníem a la nostra disposició testimonis escrits.

Amb la nostra argumentació, vàrem aconseguir, el veure acceptada tota la tarifa, menys en l'accident ya assenyalat, que jutjàvem fonamental, sense que poguéssim obtenir més gran augment pel mateix que el del 50 %, o sigui, 15 pessetes, per l'accident que avui es retribueix amb 10 pessetes, i creient que no era facultat nostra el transgir-hi, creguérem oportú de consultar a totes les Seccions del SINDICAT.

La major part d'elles, assenyalaren llur criteri de no disminuir la quantitat de 20 pessetes per aquesta classe d'avaries, però les Seccions, com Sabadell, Mataró, Terrassa, i Manresa, les quals per estar en centres fabrils de gran importància, aporten un nombre creseut d'accidents, no contestaren en cap sentit, donant lloc amb llur injustificat silenci a què la Comissió no pogués sostenir el seu criteri d'intransigència, d'aqueixes Seccions i declinant llurs poders a la Junta Directiva del SINDICAT, la qual nomenà als Drs. Pla i Armengol, Girona Trius i Mestre Puig, perquè units a la Comissió celebrassin una nova i definitiva entrevista amb els Srs. representants de les Companyies el dia 29 d'octubre.

Ratificats per ambdues parts els arguments, però valorats en justesa els factors econòmics, es pogué arribar a una fórmula de transacció, acceptant de moment, la quantitat de 15 pessetes, per honoraris de l'accident de menys gravetat, comproment-se les Companyies a apujar aquesta quantitat a 20 pessetes així que s'hagin apujat les pólisses de llurs assegurats en quantitat proporcional, comptant per a efectuar-ho amb l'ajut directe del SINDICAT.